

ספורות
הש"ס

המביא פרק רביעי ביצה

ל

עין משפט
גרי סעודה

ומתחילין בערמת החבין - להסק וזמנה מבטי' ולא היה רגול להסיק ממנה והשתא משמע דלית ליה מוקפה: אבל לא בעלים שבמוקפה - רבנן שאחורי הבתים קרויה מוקפה על שם שהיא מוקפה לאחור ואין נכנסים ויולאין בה חדריר ושם טהגין פנים וכל דבר שאין דעתו ליטול עד זמן מרובה ובגמרא פריך סיפא לרישא דהשתא משמע דלית ליה מוקפה: גמ' ואם אי אפשר לטות - כגון שזמן אורחים הרבה ולריך להביא הרבה ביחד מותר: דדרו בדוחקא - משאוי שאדם יחד טשא על כחש בחול בטורת אם כל לשאת אותו ב"ט לנורך י"ט כגון הבית או שק מלא פירות ישאט ב"ט ברנלא עטר שקורין פורקיא כדרכי טשא מלא למטר מפני שאריך לטות וכשהוא משנה ישנה להקל משאו ולא להרבות טורת ב"ט ופטר זה טח הוא לשאת ט משא כנד וכשטשא ט חבית הנשאת בכתף משנה להקל הוא: דדרו ברנלא - משוי חבית גדולה שרגילין לשאת אותה ברנלא: דדרו באגרא - ישאיה ב"ט כשני בני אדם כמות על כתפיהם דהייט נמי שטי להקל: דדרו באגרא - כמות על כתפיהם לדרו ב"ט לאחור משוי באכפא כמות בידיהם משום שטי וזמני' שאיט להקל מ"ט שטי הוא ואיט מרבה טורת בשטיו: נפרום סודרא - קל הוא ואיט מכבד ושטי (ה) הוא כעלמא ולהנגט: ואם אי אפשר לטות - שאין לו סודר לכסותו: מליין מיל - שאיכות מים מן הנהר: חכסיה בנכתמא - כסוי של טן העשו לכדין: זמנין דמפסיק - שריך לקשרו שלא יפול בדרך וזמנין דמפסיק טהליכו ואחי למקשריה וקשר העשו להקפין אב מלאכה הוא: דמזמנין כמיל - שגשרה במים: אין מטפחין - משום שיר או משום אכל: מטפחין - ידו ו לו: מספקין - קה על ידן: מרקדין - ברנל וטלס נאסרו משום שנות גזרה שחא יתקן כלי שיר בפרק משילין (לקמן דף לו): אשומא דלחיא - לחי המחיר כמזבי בשבת: דלמא מגנדר ליה חפץ - ברה"ר חון לחי: ואחי לאחוי - מתוך שאיט כמזבי מקורה להכיר שזה רה"ר זה רה"י ומבילו: וקא מגנדר חבביה ומייתי לה לא גרסי: ולא אמרינן להו ולא מירי - וזמני' דעברין אדרבנן דאשר לא ליתבי וחניה יתבן: הגח להס - כדבר שהרגילו ט ולא יחזרו בהם: מושב שיעשו שוגנין ואל יעשו מירדן - לעבוד כשידעו ולא יעשו כק: והגי מילי - דהגח להס לישראל: בדרבנן - היכא דארגילו למעבר אדרבנן כי הגך דמטפחין והגך דיתבן אשומא דלחיא: תוספת יום הבפורים - שריך להתחיל ולהתעטט מכבוד יום דאורייתא היכ דנפקא לן (ומא דף סא) ופעניתם את נפשותיכם בחטשה: וחבלי ושחו עד שחטה - גרם ולא גרם מחשכה: בחולר - בדבר האלור שהיה מוקפה לאלורו לזמן ארוך כהאי גווגא דסחמא חולרין אותו לבגמה: ארזי ואשחי - אין אדם מסיק אותן דעומדין לבנין: למחל בהמה וסתמיה לעלים ולא לאחילה והייט (*לאולר: לטינא - לטיס ללכין לבנים: דלית ביה קוליס - ואין יוכל לעבול בידי וברגלו: (*לא לאולר קיל מוהרי"ם.

[במירובין סג]
וכפיהם טו
כח רש"י ד"ס
מחול טירי
טל רחל]

פ"י שנה קמ"ח
שנה קמ"ח
[ו"ס]

לקמן לה
שנה קמ"ח

שנה קמ"ח
וקמ"ח

[כ"ז טז]

[שנה קמ"ח
ט"ז]

הגרות
הביח
(ה) רש"י ד"ס
נראה וכו'
ואינו כעלמא
הוא ולכתיב:
(ב) חמ"ד ד"ס
זמנין וכו' כי
כיל גנו
מיל אחי:

הגרות
הגרא
(א) גמ'
בדוחקא - כי
כרמ"ס ט"ו
בדוחקא כמות
ברנלא על
גנו מחזירי
באגרא על
כתף - באכפא
קילו וסעודין ט"י בע"א: [ב] שם חכסיה כנסתא זמנין דמפסיק ט"י כלי' (ועיי' רש"י ומוהרי"ם):

דרון ברנלא - פי' בעטר שקורים פורקיא ועשו כמין רגל לדרו באגרא בין שנים כמות על כתפיהם דהייט שטי והוי להקל כפ"ה וקשה דכסוף פ' האומנין (ב"מ דף פ"ג) משמע דמשאו כנד טשאין בקל ברנלא מבאגרא אלא גראה דאפילו מכבד יותר מכל מקום לא חיישינן כיון דמשנה מדקדך חול וכן נמי פירש הקוגטרים גבי דדרו באגרא לדרו באכפא "ואפילו נמי אין להקל מכל מקום שטי הוא:

דמליא בחלכא רבה תמלי בחלכא זוטא הא קא מפשא בהלכא - וא"ל מלו פריך והא מפשא בהלכא והא אמרינן לעיל דאשוי בהלכא ספיר דמי כשיעשה דרך שטי ויש לומר דהא מפיש בהלכא ושטי נמי ליכא דבחול נמי טבדין הכי:

זמנין דמזמנין בהו מיל ואחי לירי סחיטה - וא"ל והא אמר נפרום סודרא עלויה ולא חיישינן לירי סחיטה ו"ל דלעיל מירי בחבית סחוס טלו ופיו לר ולכך לא חיישינן לסחיטה וע"ל דהכא מירי בסחיטת מים דאסורה משום לצון וא"ל כי נפל (ג) בגוויה מיל אחי לירי סחיטה אבל ההם מירי בין דסחיטה של אסורה משום דש וא"ל כי נפיל "לארעא הולך לאצוד ולא חיישינן לסחיטה: **אין** מטפחין - פ"ה משום שיר או משום אכל ולא נהירא דחטוף ליה דאסור משום לער ואפי' בחול המועד כדאיתא בפ' ואלו מגלחין (ש"ק דף ס"ח) ולקמיה (דף לו) מפרש שחא יתקן כלי שיר:

תנן אין מטפחין ואין מרקדין - פרש"י שחא יתקן כלי שיר ומיכו לדין שרי דדוקא בימיהן שחו בקיאיין לעשות כלי שיר שייך למגור אבל לדין אין אט בקיאיין לעשות כלי שיר ולא שייך למגור: **דהא** תוספת זיה"ט דאורייתא היא ואכלי ושחו עד שחטה ט"ו משמע דיש שיעור לתוספת זיה"ט מדהלרין להפסיק מבעוד יום דהא ודאי לא היו חוללים ממש עד שחטה *דעבדי איסורא מדאורייתא ואעפ"כ קאמר מושב שיהיו ישראל שוגנין ואל יהו *מוירין וכו"י תוספתא לא האביר השער ולק יס לזכר ולהפסיק מבטי':

התם בתבנא סריא דלית ביה קוליס - וגם איט רחוי למחל בהמה וקחי להסקה ואפילו רבי יהודה מודה וא"ל מילי שגח מעלים שבמוקפה דקא אכר רבי יהודה אע"ג דחויין להסקה וי"ל דלא דמי דדוקא גבי חולר של הבן לא הקלה דעתו למה שראוי עתה דלא הקלה דעתו כי אם ממחל בהמה ועתה הוא רחוי להסקה ומה לא עשה הקלה דעתו ממה שראוי עתה:

עד
הקלה דעתו חולרין אותו לבגמה: ארזי ואשחי - אין אדם מסיק אותן דעומדין לבנין: תבנא סריא - נרקב ומסריח שאין רחוי לעלין ללכין לבנים: דלית ביה קוליס - ואין יוכל לעבול בידי וברגלו: (מנהגי)

אי אפשר לטות מותר א"ל רבה בר רב הונן (אמור רבנן) כל היכא דאפשר לטותי מטינין והא גבי נשי מטלות שיש בלא שטי א"ל מי שדרכה לטות בכלי גדול חסלא בקפן טרבה בשאובה שצריכה

בא מ"י פ"ס חב"ל
יורע ה"א סגן לאוין
שה טוספ"ס ח"ת ט"י סגן
ט"י ג וכו' הקי סע"ף י
ג ב מ"י ט"ס כ"ב
טוספ"ס ח"ת ס"ג
ד ג מ"י פ"י סגולות
כח טוספ"ס ח"ת ט"י
ס"ס סע"ף ט:

ואפי' שאיט להקל כלי' [גירסת ה"ר"ף ברמא וכן הוא בעמוד שדך רנ"ל]

ד ר מ"י פ"ה סגולות
שכחת פטור הלכה ז
סגן לאוין ס"ס טוספ"ס
ח"ת ט"י ח"ת סע"ף ג:

ה מ"י פ"ב סגולות
י"ט הלכה י"א טוספ"ס
ח"ת ט"י ח"ת סע"ף ז:

ז מ"י ט"ס ופכ"ז
סגולות שנת כ"ל טו
טוספ"ס ח"ת ט"י סג
סע"ף א:

ח ה מ"י פ"ב סגולות
י"ט הלכה י"א טוספ"ס
ח"ת ט"י ח"ת סע"ף ז:

[ט"י כהמ"ס לנכ"ן]

ז"ל לגמא . רש"ל

[ז"ל רבה חולס כרי"ף
פ' חולין וברנלא ס"ס
ט"י י' וככ"י ט"י ס"ס
כגידשא רבא]

[ט"י חמ"י שנת טו ד"ס
ח"ף וחמ"י כ"ז ס" ד"ס
ושע"נ וחמ"י פ"ז ד'
ד"ס סע"ף]

אפי' יכולים לנחמ
דעבדי איסורא

מוירין וסוסת ז"ל
האביר כלי' ועיין
בבראש"ס פ' תפלה ר"מ
[ט"י ח' סג"ס
[ועיי' חמ"י ר"ס ט'
ד"ס וכו' סק"מ ט"ו]

רבינו רנאל

המביא כ"י י"ן
מסקים כ"ו לא יבייש
כסל ובקשה אכל מבוא
הוא על כתפו לפני
הסליך חבן לא ישאל
הקשה לאחוריו אבל
טולה בירו - תנא אמ
אי אפשר לו לטות
מותר לעשות כדרכו -
התקין ר"ב א כפחוא
הכתפין והטושים את
הקבקים בדוחקא ימסו
אותן בשיטתו והופת וכו'
התבן

לשונב כזה פעמים כ"י שיפוק אם היחה שאבה בכלי גדול פעם אחת מי שדרכה לטאות בקפן חסלא בכלי גדול חסלא בקפן טרבה בשאובה שצריכה
לישר חבתי כסדר פעמים שיגשר [הסדר] במים ומחזיריה ב"ס הלכך לא אפשר ולסיך שרי - תוב א"ל תנן אין מטפחין ואין ספקין ואין ספקין ואין ספקין ויפסק את כמיו
כישור לירינו והאריגא קמ' חזין לר דקא עברי ולא אכירי' לר ולא מירי א"ל ולשפטיק את דאבר ובה לא ישב ארם כפי רחוי של כסי' דלמא סיגנדר ליה חפץ חזן לכסי' ואחי לאחוריו והאריגא חזין ורבי
אסוסא דלחיא ולא אמרינן להו ולא מירי אלא רבנן חון לישראל שיהו שוגנין ואל יהו סודירין ותי מילי ברבנן אבל כדאורייתא לא שנקיט לר - טימא אריגא ל"ס ברבנן ול"ס כדאורייתא דהא תוספת ית"ל
דאורייתא הוא וקא אכלי וקא שטי עד השכיבה ולא יחזירי לר ולא מירי ויחזיריין כערישת התבן אקשה רב כהנא ל"י שמעון דלית ליה מוקפה וסיפא דקתני אבל לא בעדים שבמוקפה - בארי ואשוחי כמסר אלו
ותעמי קורות חן ומוקפה סופת כ"ס אצילו ר' שמעון מודה שאכיר איכא דמתנו לאו רב כהנא אסיפא אבל לא בעדים שבמוקפה אקשה רב כהנא ל"י ויהודה ראי' ליה מוקפה ורישא דקתני מתחילין בערישת

דגרות כור"ב רנשבורג [א] נמ' זמנין דמיל ואחי לאשוי' . ל"כ טיין מהרי"ם לנכ"ן דלא גרם ז' ועיין טיפה מקולות דגרים זמנין דמתגר ואחי לאשוי' ונכריס אכריין מלך עלמל ופיין כמ"ל ט"י סק"ס ט' ז' (ביצה)